

Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων

Πανήγυρις - Κουρὲς - Μοναστικὴ Σύναξις

Τὸ Σάββατο, 8/21-11-2009, ἐώρτασε ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, ἐπὶ τῆς Συνάξει τῶν Τιμίων Ἐπουρανίων Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Στὴν ὀλονύκτια Ἀγρυπνία, ἡ ὁποία ἐτελέσθη πρὸς τιμὴν τῶν αὐτῶν Προστατῶν τῆς Μονῆς, ἦταν παρὼν ἐξ ἀρχῆς καὶ προεξῆρχε ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός. Συμμετεῖχαν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος π. Γεώργιος Γιάν, οἱ Ἀγιοκυπριανῖται Πατέρες Ἱεροδιάκονος π. Ἰωσήφ καὶ Ὑποδιάκονος Γ. Ἀντώνιος, ὡς καὶ οἱ Ὑποδιάκονοι Δημήτριος Γιατράκος καὶ Ἀπόστολος Φύκιας.

Συμμετεῖχαν ἐπίσης καὶ μετέλαβαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων πολλοὶ εὐλαβεῖς πιστοί, καθὼς καὶ ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Μακροῖνα μὲ τὴν Συνοδιά της (ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς), ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Εὐπραξία μὲ τὴν Συνοδιά της (ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς) καὶ ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἰλαρία (ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ἡουχαστηρίου Μεταμορφώσεως Συκαμίνου Ὁρωποῦ).

• **ΣΤΗΝ** διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη, μετὰ τὴν Μικρὰ Εἴσοδο, τὸ Μυστήριο τῶν πνευματικῶν Γάμων τῶν Ἀδελφῶν μας καὶ αὐταδέλφων Μυροφόρας Μοναχῆς καὶ Μακαρίας Μοναχῆς (Μαλάμωσ καὶ

Μαρίας Ἰωάννου Καϊδατζῆ, 35 καὶ 32 ἐτῶν), οἱ ὁποῖες ἀξιώθηκαν νὰ λάβουν τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα τῶν Μοναχῶν. Εἰς τὸν Νυμφίον Χριστὸν τοὺς προσήγαγε ἡ πνευματικὴ μας Μητέρα Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Ταξιαρχία, ἡ ὁποία «ἐπέδωκε τὸ ψαλίδιον» εἰς τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἀδελφότητος καὶ Λειτουργόν, τὸν Θεοφιλέστατον κ. Κυπριανόν, προκειμένου νὰ τελέσῃ τὰς Κουράς.

• **ΣΤΟ** Κοινωνικὸ, ὁ Θεοφιλέστατος ἐξεφώνησε εἰδικὴ Ὁμιλία, μὲ τίτλο: «Τὸ Διακονικὸν ἦθος τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι» (17', βλ. τὸ πλῆρες κείμενο ἐν συνεχείᾳ).

• **ΜΕΤΑ** τὸ πέρας τῆς κατανυκτικῆς Ἀγρυπνίας, ἔγινε λιτανευτικὴ περιφορὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὸν αὐλῆο χῶρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (μὲ τέσσερις στάσεις καὶ δεήσεις) καὶ Ἀρτοκλασία.

• **ΣΤΟ** τέλος, παρετέθη ἑόρτια Τράπεζα Ἀγάπης, κατὰ τὴν ὁποία ἔγινε ἀναφορὰ (καὶ ἐποπτικῶς μὲ ἓνα μικροφίλμ) στὴν ἀναγκαιότητα καὶ τὴν πνευματικὴ δύναμι τῆς Ἐλπίδος, μὲ τὴν ὁποία δυνάμεθα νὰ διατηροῦμε ἀναμμένα τὰ τρεμοσβήνοντα κεράκια τῆς Εἰρήνης, τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀγάπης. Ἐπίσης, ἀνεγνώσθη ὁ κατανυκτικώτατος Βίος τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Δανιηλίας τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ (1967- 6.4.2004).

* * *

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἀξιωθήκαμε τῆς πρώτης Μοναστικῆς Συνάξεως τῆς Περιόδου Γ' τῶν καθιερωμένων Ἀγγελικῶν Συνάξεων, οἱ ὁποῖες ἐγκαινιάσθησαν τὴν 8.11.2007 μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Κτήτορος καὶ Γέροντος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ.

Ἡ Ἀδελφότης ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη της στὸν Πνευματικὸ της, τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ὡρεῶν κ. Κυπριανό, γιὰ τὴν συγκρότησι τῶν πολυφελῶν αὐτῶν Συνάξεων, ὡς καὶ γιὰ τὴν θυσιαστικὴ συμπαράστασι καὶ καθοδήγησι ὑπ' αὐτοῦ τῆς Ἀδελφότητός μας.

Μέχρι τώρα, κατά τις δύο προηγούμενες Περιόδους, έχουν πραγματοποιηθῆ 39 Συνάξεις και ἔχουν μελετηθῆ 177 Κείμενα, σὲ κλίμα προσευχητικὸ καὶ μέσω μᾶς συμμετοχικῆς διαδικασίας ἀναλύσεως.

• **ΕΝ** συνεχεῖα, ἐμελετήθησαν ἑννέα (9) πατερικὰ καὶ σύγχρονα Κείμενα, σὲ τρεῖς ἐνότητες: (α) καλλιέργεια περαιτέρω τῆς Θεοτοκοφιλίας, (β) ἐμβάθυνσις ἐκ νέου στὴν Προσευχῆ («ἐξωτερικὴ» καὶ «ἐσωτερικὴ») καὶ (γ) ἀναφορὰ γιὰ πολλοστὴ φορὰ στὴν ἀναγκαιότητα τῶν *Θλίψεων*, ὡς σημεῖου Θείας Ἐκλογῆς.

Ἡ Μοναστικὴ Σύναξις Α΄ τῆς νέας Περιόδου ἐσφραγίσθη μὲ τὴν ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, στὴν μεγάλη ὑπομονὴ τοῦ ὁποῖου ἀνεφέρθη δι' ὀλίγων ὁ λειτουργήσας Θεοφιλέστατος κ. Κυπριανός.

• **ΔΟΞΑ** καὶ εὐχαριστία εἰς τὸν Χορηγὸν τῶν πλουσιῶν Αὐτοῦ Δωρεῶν, Κύριόν μας καὶ Θεόν μας, μεσιτεῖα τῆς Ὑπερευλογημένης Βασιλείσσης τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἐπουρανίων Προστατῶν τοῦ Ἰεροῦ μας Κοινοβίου!

† **Τ.Μ.Α.Α.**

Τὸ Διακονικὸ Ἔθος τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

Ἄς ἔχη δόξα ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Μόνος Ἀληθινὸς Θεός, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγε σήμερα στὸ λαμπρὸ αὐτὸ

Πανδοχεῖο τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων· καὶ μᾶς ἐφιλοξένησε πλουσιοπάροχα καὶ μᾶς ἐφίλευσε Εἰρήνη, Φῶς καὶ Ἐλπίδα.

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἔλεγαν: «βίος ἀνεόρταστος μακρὰ ὁδὸς ἀπανδόκευτος»¹· δηλαδή, ζωὴ χωρὶς ἑορτές, εἶναι ἕνας μακρὸς δρόμος χωρὶς πανδοχεῖο.

Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸν Κύριό μας, διότι ὅλος ὁ ἐνιαύσιος κύκλος, ὅλη ἡ ἐτήσια πορεία μας, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ἐπίγεια πορεία μας, ἔχει τόσο πολλὲς ἑορτές, τόσο πολλὰ Πανδοχεῖα, ὥστε οἱ Χριστιανοὶ τελικὰ νὰ εὐρίσκωνται σὲ μία διαρκῆ ἑορταστικὴ ἀτμόσφαιρα, ὅλος ὁ βίος τους εἶναι μία ἑορτή, μία Δοξολογία, μία Εὐχαριστία.

* * *

ΚΑΙ εἰδικὰ σήμερα, ὀφείλουμε μεγάλες καὶ ἰδιαίτερες εὐχαριστίες στοὺς Οἰκοδεσπότες τοῦ φιλόξενου αὐτοῦ Πανδοχεῖου. Γιατί ἄρά γε;

Τὴν ἀπάντησι δίδει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι «πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν»².

Ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἔχει τόσο μεγάλη πρόνοια καὶ κηδεμονία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ἐδιώρισε τοὺς Ἀγγέλους νὰ ὑπηρετοῦν στὴν σωτηρία τους: οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι εἶναι ὅλοι πνεύματα ὑπηρετικά, τὰ Ὅποια ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸν Θεὸ σὲ ὑπηρεσία γιὰ ἐκείνους, πὺν μέλλουν νὰ κληρονομοῦν τὴν αἰώνια ζωὴ εἶναι δοῦλοι τοῦ Κυρίου μας καὶ διακονοῦν ἐμᾶς ποικιλοτρόπως, ἕως ὅτου εἰσέλθουμε στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σκεφθεῖτε, ἀδελφοί μου, σὲ ποία δόξα μᾶς ἀναβιδιάζει ἡ Ἀγαθότης τοῦ Σωτῆρος μας!...

Ἀσώματες Δυνάμεις ἀποστέλλονται ἐξ Οὐρανοῦ, γιὰ νὰ εἶναι παραστάτες καὶ βοηθοὶ μας.

Ἡγεμόνες καὶ ἰσχυροὶ τῆς γῆς συνοδεύονται ἀπὸ δυνάμεις ἀσφαλείας καὶ σοφούς, γιὰ νὰ προστατεύωνται καὶ συμβουλεύωνται αὐτούς.

Ἀντιθέτως· ὁ πλεόν ταπεινὸς καὶ ἀφανὴς τῶν Χριστιανῶν ἔχει ὡς συνοδεία του τοὺς Ἀγγέλους, ὑπάρξεις οὐράνιες καὶ ἀθάνατες, ἀσυγκρίτως ἰσχυρότερες καὶ σοφώτερες κάθε σωματοφύλακος καὶ συνετοῦ κατὰ κόσμον.

Οἱ Ἄγγελοι αὐτοί, οἱ φωτεινοὶ καὶ ἔνδοξοι, παρακολουθοῦν μὲ εἰλικρινὲς καὶ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον, μὲ ἄγρυπνη στοργὴ καὶ φροντίδα, τοὺς ἀνθρώπους πὺν ἔχουν κληθῆ εἰς σωτηρίαν.

Ὑποβοηθοῦν αὐτούς στὸν ἀγῶνα τους· τοὺς ἐνισχύουν στὶς δοκιμασίες τους· λυποῦνται μαζί τους στὶς πτώσεις τους καὶ χαίρουν μαζί τους στὴν μετάνοιά τους καὶ τὶς πνευματικὲς νίκες τους· εἶναι οἱ πολῦτιμοὶ σύντροφοὶ καὶ καθοδηγητὲς τους, ὅταν ἀναχωροῦν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸ καὶ εἰσέρχωνται στὰ οὐράνια σκηνώματα.

Εἶναι λοιπὸν ὑψίστη τιμὴ γιὰ κάθε Χριστιανό, τὸ ὅτι συνοδεύεται καὶ διακονεῖται ἀοράτως ἀπὸ ἑναν Φύλακα Ἁγγελο!...

* * *

ΑΥΤΗ ἡ Ἁγγελικὴ Διακονία, δηλαδή ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, μᾶς ὑπενθυμίζει μὲ ἔμφασι τὸ Διακονικὸ Ἦθος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Διακονία αὐτὴ εἶναι ἔργο τοῦ ἰδίου τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἐνηθρώπησε γιὰ νὰ μᾶς διακονήσῃ καὶ τοιουτοτρόπως νὰ καταστῇ ὁ κατ' ἐξοχὴν Διάκονος τῆς σωτηρίας μας: «Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν (ζωὴν) Αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν»³. «ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ἡμῶν ὡς ὁ Διακονῶν»⁴.

Μία Διακονία τοιαύτης σημασίας καὶ σπουδαιότητος, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν σωτηρία καὶ τὴν ἀναστοιχείωσι τῆς Εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει παραδοθῆ στὴν Ἐκκλησία ὡς σύνολο, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε μέλος Της κεχωρισμένως.

Ὁ κάθε Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ συνειδητοποιήσῃ, ὅτι εἶναι συνυπεύθυνος γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου· ὀφείλει νὰ υἱοθετήσῃ τὸ Διακονικὸ Ἦθος τῆς Ἐκκλησίας· «ῶστε», ὅπως λέγουν οἱ Ἅγιοι, «δὲν πρέπει νὰ ἀμελῇ τινὰς τὴν τοιαύτην διακονίαν τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι ἀγγελοπρεπές, καὶ χριστομίμητον ἔργον»⁵.

Ἡ Διακονία ὅμως, στὴν ὁποία εἶναι κεκλημένα ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, σημαίνει Ταπεινώσι· σημαίνει Ἀγάπη· σημαίνει Θουσία.

Μόνο μὲ θυσιαστικὴ προσφορὰ πραγματώνεται ἡ Ἀγάπη· ἡ διακονικὴ προσφορὰ, μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ὅταν γίνεται μὲ διάθεσι θυσίας, μᾶς ὀδηγεῖ στὴν ἀνακάλυψι τοῦ πραγματικοῦ ἑαυτοῦ μας, ὡς Εἰκόνας τοῦ Θεοῦ· ὅποιος κλείνεται φίλαντα στὸν ἑαυτό του, χάνει τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ τὸν γνήσιο ἑαυτό του, ἀλλὰ καὶ τὸν Θεό, ἐφ' ὅσον ἡ αὐτογνωσία ἀποτελεῖ τὴν ὁδὸ τῆς θεογνωσίας.

Μὴ λησμονοῦμε ποτὲ τὸν ἐκπληκτικὸ λόγον τοῦ Κυρίου μας: «Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει»⁶.

* * *

ΣΥΝΥΦΑΣΜΕΝΗ με τὸ Διακονικὸ Ἔθος εἶναι ἡ ἀγαπητικὴ ταπεινὼσις, ἡ εὐσπλαγχνὴ συγκατάβασις καὶ ἡ ἄριστος στοὺς ὤμους μας τοῦ συνανθρώπου μας.

Εἶναι ἀκριβῶς αὐτό, τὸ ὁποῖο ἐνήργησε ὁ Μέγας Διάκονος τῆς Σωτηρίας μας καὶ μᾶς προέτρεψε νὰ τὸ υἰοθετήσουμε ὡς τρόπον ζωῆς: «Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος»⁷. «ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν»⁸.

Ἐδῶ ἔχουμε τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἐξουσιαστικῆς πυραμίδος, διότι ἐν Χριστῷ εὐσπλαγχνία καὶ διακονία τοῦ συνανθρώπου μας σημαίνει τελικὰ τοῦτο: νὰ αἴρουμε τὸν πόνο τοῦ Ἀδελφοῦ μας, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ἔχουμε ἀφήσει μὲ ἐμπιστοσύνη τὸν Χριστὸν μας νὰ μᾶς σηκώσῃ στοὺς ὤμους Του.

Ἄπαιτεῖται συνεχῆς ἐργήγορσις, ὥστε μὲ τὴν βοήθεια τῶν Ἀσωμάτων Διακόνων μας, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, νὰ διακονοῦμε τὸν Ἀδελφὸ μας ἐν ταπεινώσει καὶ αὐτοθυσίᾳ· ἐμεῖς στοὺς ὤμους τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀμώμου Ποιμένος, καὶ οἱ Ἀδελφοί μας στοὺς ἀσθενεῖς ὤμους ἡμῶν τῶν ἀναξίων Διακόνων Του, ὑποβασταζόμενοι ἀπὸ τὰ «λειτουργικὰ πνεύματα», τὰ «ἀποστελλόμενα εἰς διακονίαν», καὶ προστατευόμενοι ἀπὸ τὴν κατ' ἐξοχὴν Διακόνισσα τῆς σωτηρίας μας, τὴν Βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων, τὴν Ὑπερευλογημένη Κυρία Θεοτόκο, εἰς δόξαν τοῦ Πατρὸς, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

† Ὁ Ω.Κ.
Ἀργυρινία Ἀγίων Ἀγγέλων
8.11.2009 ἐκ.ἡμ.

1. Δημοκρ., Ἀπόσπ. 230.
2. Ἐβρ. α' 14.
3. Ματθ. κ' 28.
4. Λουκ. κβ' 27.
5. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Ἐβρ. α' 14.
6. Ἰωάν. ιβ' 24.
7. Ματθ. κγ' 11.
8. Λουκ. κβ' 27.